

การเข้าสู่อาชีพและการปรับตัวของหญิงอาชีพขายบริการทางเพศ จังหวัดราชบุรี

Entering Career And Self Adaptation Of Female

Sex Workers in Ratchaburi Province.

Received: September 8, 2021

Revised: October 11, 2021

Accepted: September 29, 2021

ธพัฒน์จรัส ศรีสุขภูทรัพย์¹

Thaphatcharat Srisukphusap¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยจูงใจเข้าสู่อาชีพหญิงขายบริการทางเพศ ตลอดจน การปรับตัวในอาชีพของหญิงขายบริการทางเพศ ในจังหวัดราชบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นหญิงขายบริการทางเพศในจังหวัดราชบุรี จำนวน 120 คน ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัยพบว่า

1. หญิงขายบริการในจังหวัดราชบุรี ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 19 - 21 ปี ร้อยละ 36.7 อายุเมื่อเข้าสู่อาชีพนี้ระหว่าง 19 - 21 ปี ร้อยละ 40.8 การศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 53.3 ภูมิลำเนา/ถิ่นฐาน/บ้านเกิดอยู่ในภาคเหนือ ร้อยละ 38.3 คู่ครอง/คู่สมรสส่วนใหญ่อยู่ด้วยกันโดยไม่ได้แต่งงาน ร้อยละ 44.2 สถานที่ทำงานเป็นสำนักค้าประเวณี /ชอง ร้อยละ 62.5 และระยะเวลาในการทำอาชีพนี้มากที่สุดระหว่าง 1 - 3 ปี ร้อยละ 62.5

2. ทักษะติดต่ออาชีพของหญิงขายบริการทางเพศส่วนใหญ่เห็นด้วยกับอาชีพขายบริการทางเพศ โดยยอมรับว่าการขายบริการทางเพศเป็นภาวะความจำเป็นที่กระทำชั่วคราว ไม่มีใครมีความตั้งใจที่จะเข้ามาตั้งแต่แรก เป็นอาชีพที่สามารถช่วยเหลือครอบครัวได้เป็นอย่างดี งานสบาย รายได้ดี ทั้งยังช่วยให้ผู้ชายมีทางระบายออก โดยไม่ต้องมีพันธะใด ๆ ต่อกัน ลดปัญหาครอบครัว และปัญหาสังคมได้ แต่มีบางรายไม่เห็นด้วยมองว่า เป็นอาชีพที่อาย ต้องหลบซ่อนสังคม เป็นอาชีพที่ผิดกฎหมาย ผิดศีลธรรม ต้องทนทุกข์ทรมานไปตลอดชีวิต แต่ที่ต้องทำ เพราะไม่มีความรู้จะไปทำอาชีพอื่น

3. หญิงขายบริการทางเพศมีปัจจัยจูงใจเข้าสู่อาชีพมาจากปัจจัยด้านเศรษฐกิจมากที่สุด สาเหตุมาจากปัจจัยทางครอบครัว ได้แก่ ฐานะยากจน ต้องการหาเงินมาเลี้ยงตนเองและครอบครัว ไม่มีที่พึ่งนอกจากพึ่งตนเอง และเห็นว่าได้เงินง่าย รายได้ดี เมื่อมาทำอาชีพนี้แล้ว อาจทำให้มีโอกาสสร้างชีวิตที่ดีขึ้นได้ ปัจจัยด้านการศึกษา ได้แก่ ขาดโอกาสทางการศึกษา มีปัญหาการได้รับการศึกษาต่ำ เนื่องจากครอบครัวมีฐานะยากจน ไม่สามารถส่งลูกเรียนจนจบการศึกษาภาคบังคับได้ ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม ค่านิยม ทักษะคิด ได้แก่ การได้รับการถ่ายทอดแบบอย่าง ความสำเร็จจากเพื่อนที่ชักชวน

¹ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น

Email: th-chumkhun@hotmail.com

เข้าสู่อาชีพ บางคนไม่ประสบความสำเร็จในชีวิต ต้องแยกทางหย่าร้างกับคนรัก ทำให้ประชดชีวิตเข้ามาสู่อาชีพขายบริการในที่สุด

4. การปรับตัวในอาชีพของหญิงขายบริการทางเพศ เมื่อหญิงสาวตัดสินใจเข้าสู่อาชีพขายบริการทางเพศแล้ว เพื่อให้ดำรงอยู่ในอาชีพนี้ได้ พบว่า หญิงขายบริการทางเพศมีการปรับตัวในหลายด้าน และที่ปฏิบัติมากเรียงตามลำดับ ได้แก่ ต้องเชื่อและปฏิบัติตามคำสั่งและกฎข้อบังคับของสถานประกอบการ และต้องสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีกับเพื่อนร่วมอาชีพ พยายามทำใจให้ยอมรับว่าเป็นอาชีพหนึ่ง ในขณะเดียวกันก็ทำชีวิตให้มีความสุขสบาย โดยซื้อเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น ทีวี ตู้เย็น โทรศัพท์มือถือ การที่หญิงขายบริการทางเพศ ยอมรับเงื่อนไขต่าง ๆ ก็เพื่อแลกเปลี่ยนกับเป้าหมายที่ตนตั้งไว้ ได้แก่ การมีเงิน การมีเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ หญิงเหล่านี้ จึงเลือกปรับตัวในลักษณะทำอย่างไรก็ได้ ที่จะให้ตนเองไปสู่เป้าหมายนั้นได้ คือมีเงินมากเพื่อซื้อของต่าง ๆ ที่คิดว่าจะทำให้ตนเองมีหน้ามีตาในสังคมได้

3. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.1. ควรศึกษาตัวแปรด้านอื่น เช่น การศึกษาคุณภาพชีวิตของหญิงขายบริการทางเพศ

3.2. ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อเจาะลึกปัญหาเป็นรายบุคคลในเรื่องวิถีชีวิตของการเข้าสู่อาชีพขายบริการทางเพศ

คำสำคัญ : การเข้าสู่อาชีพ, การปรับตัวของหญิงอาชีพขายบริการทางเพศ

Abstract

The objectives of this research were to study individual factors and motivational factors for entrance into prostitution as well as self-adaptation of commercial female sex workers in Ratchaburi. 120 samples were drawn from the sex workers in Ratchaburi by stratified random sampling. The research instrument for data collecting was questionnaire designed by the researcher. The statistics for data analyzing were presented by percentage (%), mean ($\bar{x}$), and standard deviation (S.D.).

The findings of research were as follows:

1. From the samples of commercial female sex workers in Ratchaburi, 36.7 percent were aged between 19- 21 year. 40.8 percent entering the career were aged between 19- 21 years old. 53.3 percent had done primary level of education. 38.3 percent had domiciles/ residences/ home towns in the northern region. 44.2 percent had spouses/ partners who lived together without being married. 62.5 percent of the workplaces were brothels. 62.5 percent had been remaining in the work for 1-3 years.

2. Regarding their attitudes, the majority of female commercial sex workers admitted that the career was acceptable. They accepted that prostitution was a temporary career for just a certain period. No one intended to be prostitutes. In their point of view, prostitution could help their family finances. It was easy to earn good income. They could

help men for sexual release without any commitment. They could reduce family and social problems. On the other hand, some of the samples had opposite opinions. They commented that it was a shameful, illegal, and immoral career. They had to hide from society and suffer for their whole life. They had to carry on being as prostitutes because they did not have enough knowledge to do any other occupation.

3. The economic factors had the highest influence on motivation to enter into the prostitution. The cause was relevant to family factors such as poverty, cash requirements for themselves and their families, no supporter for their families but themselves, the perception that it was an easy way to earn good money, and it might be an opportunity to get a better life. In terms of education factors, they lacked of educational opportunity and had low education level due to poor families' inability to send their children to finish compulsory education. Besides, the factors of society, environment, values, and attitudes were related to the models of success from friends who persuaded them to enter the career. When someone did not succeed in her life and were separated or divorced from spouses; they finally decided to get into prostitution.

4. For self – adaptation of the commercial female sex workers, after young women had decided to enter into the prostitution, in order to survive in this career, they had to adapt themselves in many ways, respectively: compulsion to believe and follow such orders and regulations of the brothels, compulsion to make a good relationship with their colleagues, and acceptance of the career as well as making their life happy by purchasing various amenities such as TV, refrigerator, and mobile phone. They accepted various conditions that they had to trade for their goals such as having money and obtaining various amenities. Consequently, they chose to adapt themselves in these ways so, which they could achieve their goal that was to have a lot of money in order to buy various goods; by which they thought those goods would make themselves honorable in society.

Keywords: Entering career, Self adaptation of Female Sex Workers in.

บทนำ

การขายบริการทางเพศเป็นปรากฏการณ์ทางสังคมที่เกิดขึ้นมานาน การศึกษาของเสถียรพงษ์ วรรณปก (2529, น. 59) พบว่า การขายบริการทางเพศในลักษณะอาชีพโสเภณีมีมาตั้งแต่ก่อนสมัย พุทธกาล คำว่าโสเภณีมาจากคำเต็มว่า นครโสเภณี มีความหมายว่า สตรีที่ยังนครให้งาม หรือสตรีงาม เมืองเป็นตำแหน่งที่แต่งตั้งโดยพระมหากษัตริย์เพื่อดึงดูดเงินตราจากชายต่างชาติพัฒนาการของ ปรากฏการณ์ดังกล่าวมีมาตามลำดับ ทั้งนี้เพราะสตรีหันมาขายบริการทางเพศมากขึ้น ความหมายของ โสเภณีจึงได้เปลี่ยนไปสู่ความหมายของหญิงหรือชายที่ขายตัวเป็นสินค้า (Commodity) โดยการร่วมหลับ

นอนมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกเปลี่ยนกับเงินตราหรือสิ่งของเป็นสิ่งตอบแทน (ยศ สันตสมบัติ, 2539, น. 45) เมื่อมาถึงสมัยใหม่ (Modern) โสเภณีเริ่มมีพื้นที่กว้างขวางขึ้น โสเภณีจึงถูกกำหนดให้มีหน้าที่ทางสังคม โดยเป็นระบบหนึ่งที่ทำหน้าที่ในกิจกรรมทางเพศที่ต้องปกปิดเป็นพื้นที่ของการแสดงพลังทางเพศของผู้ชาย ประเด็นสำคัญที่ควรพิจารณา คือ โสเภณีถูกจัดวางให้อยู่ในพื้นที่แอบ มีกฎหมายป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณีรองรับแต่จำนวนโสเภณีมิได้ลดลงกลับมีจำนวนเพิ่มขึ้น เมื่อแนวคิดทุนนิยมระบอบ โสเภณีกลายเป็นตลาดสินค้า แหล่งธุรกิจที่สร้างรายได้ให้ประเทศ สมัยรัชกาลที่ 4 ประเทศไทยได้เปิดธุรกิจการค้าประเวณี โดยรัฐเป็นผู้จัดการถึงการสร้างขบวนการแห่งการจัดหา ชักนำ บังคับค้าหญิงและเด็กสู่การค้าประเวณี (ศิริพร สะโครบาแนต และคณะ, 2542, น. 18)

ในสังคมไทยการขายบริการทางเพศในลักษณะของโสเภณี มีมาตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา มีการศึกษา พบว่า การค้าประเวณีมีความเกี่ยวข้องกับระบบการเกณฑ์แรงงานไพร่ไปรับใช้เจ้านาย ชายเหล่านี้จำเป็นต้องจากบ้านและห่างไกลลูกเมีย หญิงขายบริการทางเพศจึงเกิดขึ้น เพื่อตอบสนองความต้องการ ทางเพศของชายไพร่เหล่านี้ (พิรสิทธิ์ คำวนศิลป์ และคณะ, 2543 : 1) สมัยรัชกาลที่ 5 โสเภณีมีจำนวนมากขึ้น สาเหตุส่วนหนึ่งเนื่องมาจาก มีการประกาศเลิกทาสในปี พ.ศ. 2438 นางทาสส่วนหนึ่งได้สมัครใจเป็นโสเภณี ผลจากการมีโสเภณีมากขึ้นและมีช่องมากขึ้น เป็นเหตุให้เกิดการวิวาท และมีการระบาดของกามโรคเพิ่มมากขึ้น รัฐจึงได้ออกพระราชบัญญัติสัญญาโรค ร.ศ.127 เพื่อควบคุมจำนวนช่องและจำนวนโสเภณี โสเภณีทุกคนต้องจดทะเบียน มีใบอนุญาตจากกล่าวได้ว่าการที่รัฐบาลไทยได้ออกกฎหมายฉบับดังกล่าวจึงเท่ากับว่า เป็นการยอมรับว่าโสเภณีเป็นอาชีพที่ถูกต้องตามกฎหมายและต้องเสียภาษีให้กับหลวง เรียกว่า ภาษีบำรุงถนน (สถาบันวิจัยประชากรและสังคม, 2537, น.11) สำนักโสเภณี ต้องทำรายชื่อโสเภณี ที่ประกอบอาชีพในสำนักของตน เพื่อให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบ โสเภณีจะต้องจดทะเบียนกับเจ้าพนักงานเพื่อสะดวกในการตรวจสอบ (จรัญ พรหมอยู่, 2541, น. 62) ต่อมาในปี พ.ศ. 2478 ประเทศไทยได้มีการประกาศใช้กฎหมายผัวเดียวเมียเดียว ทำให้ผู้หญิงที่ถูกเลี้ยงไว้ในฐานะภรรยาน้อยหรือเมียเก็บได้รับการปลดปล่อย โดยที่ผู้หญิงเหล่านี้จำนวนไม่น้อยเดินเข้าหาสำนักโสเภณี เพราะขาดผู้อุปถัมภ์เลี้ยงดู (พิรสิทธิ์ คำวนศิลป์ และคณะ, 2543, น. 2-3) เป็นผลทำให้จำนวนโสเภณีเพิ่มมากขึ้นไปอีก และอีกสาเหตุหนึ่งคือ การเข้ามาของทหารอเมริกันในช่วงสงครามเวียดนาม การมีทหารเข้ามาพักผ่อนหย่อนใจปีละ 3-7 หมื่นคน (สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล, 2537, น. 27) ทำให้เกิดคณานาอาชีพพิเศษขึ้น ซึ่งได้แก่ คู่เต้นรำ หมอนวด เมียเช่า พวกที่ให้ความบันเทิง โสเภณีที่บริการชาวต่างชาติ (จรรยา เศรษฐบุตร และคณะ, 2537, น. 142-143) มีการประมาณว่าทหารอเมริกันเหล่านี้ได้ใช้เงินถึง 4,000 ล้านบาทต่อปี เป็นผลทำให้จำนวนโสเภณีในประเทศไทยเพิ่มขึ้น การเพิ่มขึ้นของจำนวนโสเภณีเหล่านี้กลายเป็นปัญหาสังคมที่เรียกว่า “ปัญหาโสเภณี” ขึ้นมา พระราชบัญญัติ สัญญาโรค ร.ศ. 127 จึงได้ถูกยกเลิกไป และประกาศใช้พระราชบัญญัติปราบการค้าประเวณี พ.ศ. 2503 ขึ้น ต่อมาได้ถูกยกเลิก และใช้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 แทนโดยมีสาระสำคัญ คือ ลดโทษหญิงค้าประเวณี และเพิ่มโทษผู้เป็นธุระจัดหา เจ้าของกิจการ ผู้ดูแล มีบทลงโทษชายผู้เที่ยวโสเภณี เด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี ลงโทษผู้โฆษณาชักชวน รวมทั้งบทลงโทษบิดามารดาผู้ปกครองที่มีส่วนรู้เห็นในการจัดหาเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี ไปค้าประเวณี แม้ว่ารัฐบาลจะพยายามแก้ไขปัญหาคาขายบริการทางเพศโดยใช้มาตรการทางกฎหมายต่าง ๆ ในการป้องกันและปราบปรามก็ไม่สามารถแก้ไขปัญหาลงหมดไปได้ หญิงขายบริการทางเพศยังอยู่คู่กับสังคมไทยมาโดยตลอด

การค้าประเวณีมีผลเชื่อมโยงต่อการลักพา การล่อลวง การซื้อขายผู้หญิงเพื่อมาแก๊ง บังคับให้ค้าประเวณีจนอาจกล่าวได้ว่า การค้าประเวณีเป็นการทำลายศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และยังเป็นภาระเมตาสีขมิ้นมนุษย์ชน สถานค้าประเวณีมักเป็นแหล่งมั่วสุมของนักพนัน ผู้เสพยาเสพติด (ทั้งนี้เพราะหญิงที่มาขายบริการมีความกดดันในลักษณะอาชีพที่ทำ จึงมีการชักชวนให้ใช้ยาเสพติดจากกลุ่มเพื่อนอาชีพเดียวกัน หรือจากผู้ดูแลสถานบริการที่เรียกว่า แม่มด และบางครั้งลูกค้าก็ชักชวนให้ใช้) เป็นแหล่งอิทธิพลของบุคคลบางกลุ่ม ซึ่งเป็นบ่อเกิดของปัญหาอาชญากรรม ซึ่งเป็นภัยต่อสวัสดิภาพของสังคมส่วนรวมเป็นแหล่งชักจูงให้เยาวชนของชาติประพฤติดังผิดทางเพศก่อนวัยอันควร เด็กที่มีมารดาเย็ดอาชีพค้าประเวณีจะกลายเป็นบุคคลที่เป็นปัญหาสังคม เนื่องจากขาดการดูแลเอาใจใส่จากสถาบันครอบครัวที่ดี หญิงขายบริการทางเพศที่มีอายุมากขึ้น จะกลายเป็นคนว่างงานมีสุขภาพทรุดโทรมติดโรคเอดส์ ไม่สามารถประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองได้ จึงตกเป็นภาระการเลี้ยงดูของรัฐต่อไปจากสาเหตุที่กล่าวมา ไม่สามารถหาแนวทางป้องกัน และแก้ไขปัญหานักขายบริการทางเพศให้หมดไปจากสังคม จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ทุกภาคส่วนจะต้องร่วมมือกันแก้ไขซึ่งจะช่วยให้การพัฒนาประเทศก้าวหน้าไปได้โดยมีทรัพยากรทางปัญญาและทรัพยากรมนุษย์ที่มีประสิทธิภาพ แม้ว่าอาชีพขายบริการทางเพศเป็นอาชีพที่ผิดกฎหมาย สังคมรังเกียจ ผู้ประกอบอาชีพนี้ถูกสังคมประณามไปตลอดชีวิต คุณภาพชีวิตก็ไม่ได้ เสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และโรคเอดส์ แต่ก็มีหญิงสาวจำนวนหนึ่ง หันเหชีวิตเข้าสู่อาชีพนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจว่ามีปัจจัยอะไรบ้างที่ทำให้หญิงสาวตัดสินใจมาขายบริการทางเพศ การศึกษาเรื่อง การเข้าสู่อาชีพ และการปรับตัวของหญิงขายบริการทางเพศครั้งนี้ มุ่งศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าสู่อาชีพขายบริการทางเพศในจังหวัดราชบุรี ใน 3 ประเด็น คือ ทักษะติดต่ออาชีพขายบริการทางเพศ, ปัจจัยจูงใจเข้าสู่อาชีพขายบริการทางเพศ, การปรับตัวในอาชีพขายบริการทางเพศ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาทัศนคติต่ออาชีพขายบริการทางเพศของหญิงขายบริการในจังหวัดราชบุรี
2. เพื่อศึกษาปัจจัยจูงใจเข้าสู่อาชีพขายบริการทางเพศของหญิงขายบริการในจังหวัดราชบุรี
3. เพื่อศึกษาการปรับตัวในอาชีพของหญิงขายบริการทางเพศในจังหวัดราชบุรี

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) และสัมภาษณ์เชิงคุณภาพเพิ่มเติมหญิงขายบริการทางเพศในจังหวัดราชบุรี

เครื่องมือในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นประกอบด้วยข้อคำถาม จำนวน 4 ตอน
2. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้วิเคราะห์ ได้แก่ ค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

วิธีการวิจัยหรือระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยฉบับนี้ใช้วิธีการวิจัยหรือระเบียบวิธีวิจัยในการเข้าสู่อาชีพและการปรับตัวของหญิงอาชีพขายบริการทางเพศ โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเข้าสู่อาชีพและการปรับตัวของหญิงอาชีพขายบริการทางเพศ

2. การกำหนดกลุ่มเป้าหมาย

2.1 กลุ่มเป้าหมาย

คือ หญิงขายบริการทางเพศในจังหวัดราชบุรี จำนวน 120 คนจำแนกได้ดังนี้

1.สำนักค้าประเวณี / ช่อง	จำนวน	75	คน
2.สถานบริการนวดแผนโบราณ / อาบอบนวด	จำนวน	30	คน
3.ร้านอาหาร/สวนอาหาร	จำนวน	8	คน
4.คาราโอเกะ	จำนวน	7	คน

โดยมีตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย

- 1) อายุ
- 2) อายุเมื่อเข้าสู่อาชีพนี้
- 3) ระดับการศึกษา
- 4) ภูมิลำเนา/ถิ่นกำเนิด, คู่ครอง / คู่สมรส
- 5) สถานที่ทำงาน
- 6) ระยะเวลาที่ทำอาชีพนี้

2 การเข้าสู่อาชีพขายบริการทางเพศ ประกอบด้วย

- 1) ทักษะติดต่ออาชีพขายบริการทางเพศ
- 2) ปัจจัยจูงใจเข้าสู่อาชีพขายบริการทางเพศ
- 3) การปรับตัวในอาชีพขายบริการทางเพศ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เครื่องมือที่ใช้ในวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นประกอบด้วยข้อคำถาม จำนวน

4 ตอน

2. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้วิเคราะห์ ได้แก่ ค่าร้อยละ (%)

ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ตอนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (checklist) และเติมข้อความในช่องว่าง นำมาแจกแจงความถี่หาค่าร้อยละ พร้อมนำเสนอในรูปตารางประกอบคำอธิบายได้ตาราง

ตอนที่ 2 ทศนคติต่ออาชีพหญิงขายบริการทางเพศ ลักษณะแบบสอบถาม เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลด้วย ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานพร้อมนำเสนอในรูปตาราง

ตอนที่ 3 ปัจจัยจูงใจเข้าสู่อาชีพขายบริการทางเพศ ลักษณะแบบสอบถาม เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลด้วย ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานพร้อมนำเสนอในรูปตาราง

ตอนที่ 4 การปรับตัวในอาชีพขายบริการทางเพศลักษณะแบบสอบถาม เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลด้วย ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานพร้อมนำเสนอในรูปตาราง

สรุปและอภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง การเข้าสู่อาชีพและการปรับตัวของหญิงอาชีพขายบริการทางเพศ จังหวัดราชบุรี สามารถสรุปและอภิปรายผลได้ดังนี้

1. การศึกษาลักษณะปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างพบว่า ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 19 - 21 ปี ร้อยละ 36.7 อายุเมื่อเข้าสู่อาชีพนี้ อายุระหว่าง 19 -21 ปี ร้อยละ 40.8 การศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 53.3 ภูมิลำเนา/ถิ่นฐาน/บ้านเกิดอยู่ในภาคเหนือ ร้อยละ 38.3 คู่ครอง/ คู่สมรสส่วนใหญ่อยู่ด้วยกันโดยไม่ได้แต่งงาน ร้อยละ 44.2 สถานที่ทำงานเป็นสำนักค้าประเวณี /ช่อง ร้อยละ 62.5 และระยะเวลาในการทำอาชีพนี้ 1 – 3 ปี มากที่สุด ร้อยละ 62.5

2. ทศนคติต่ออาชีพขายบริการทางเพศ ของหญิงขายบริการทางเพศในจังหวัดราชบุรี พบว่า หญิงขายบริการทางเพศส่วนใหญ่เห็นด้วยกับอาชีพขายบริการทางเพศ โดยยอมรับว่าการขายบริการทางเพศเป็นภาวะความจำเป็นที่กระทำชั่วคราว ไม่มีใครมีความตั้งใจที่จะเข้ามาตั้งแต่แรก เป็นอาชีพที่สามารถช่วยเหลือครอบครัวได้เป็นอย่างดี งานสบาย รายได้ดี ทั้งยังช่วยให้ผู้ขายมีทางระบายออก โดยไม่ต้องมีพันธะใด ๆ ต่อกัน ลดปัญหาครอบครัว และปัญหาสังคมได้ แต่ในขณะเดียวกันส่วนหนึ่งก็มีความคิดเห็นไปในทางตรงข้ามว่าเป็นอาชีพที่น่าอายต้องหลบซ่อนสังคม เป็นอาชีพที่ผิดกฎหมาย ผิดศีลธรรม ต้องทนทุกข์ทรมานไปตลอดชีวิตแต่ที่ต้องทำเพราะไม่มีความรู้จะไปทำอาชีพอื่น

3. ปัจจัยจูงใจเข้าสู่อาชีพขายบริการทางเพศ ของหญิงขายบริการทางเพศในจังหวัดราชบุรี พบว่า หญิงขายบริการทางเพศมีปัจจัยจูงใจให้เข้าสู่อาชีพขายบริการทางเพศมาจากปัจจัยด้านเศรษฐกิจมากที่สุด ($\bar{x} = 3.96$) รองลงมาเป็นด้านการศึกษา ($\bar{x} = 3.23$) และด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม ($\bar{x} = 2.97$) โดยที่ปัจจัยที่เป็นแรงผลักดันให้หญิงสาวเข้าสู่อาชีพขายบริการทางเพศมาจากปัจจัยทางครอบครัว ได้แก่ ฐานะยากจน ต้องการหาเงินมาเลี้ยงตนเองและครอบครัว ไม่มีที่พึ่ง นอกจากพึ่งตนเอง และเห็นว่าได้เงินง่าย รายได้ดี เมื่อมาทำอาชีพนี้แล้วอาจทำให้มีโอกาสสร้างชีวิตให้ดีขึ้นได้ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ชาย โพธิ์สีตา (2537 : 101) ศึกษาเรื่องหนีผิดใหม่ที่ขายตัว : บริบททางสังคมวัฒนธรรมของหญิงขายบริการทางเพศ ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าสู่อาชีพขายบริการทางเพศคือ ปัจจัย

ทางครอบครัว ได้แก่ ความยากจน ครอบครัวแตกแยก พ่อแม่แยกทางกัน ปัจจัยด้านการศึกษา ได้แก่ การขาดโอกาสทางการศึกษา มีปัญหาการได้รับการศึกษาต่ำ เนื่องจากครอบครัวมีฐานะยากจน ไม่สามารถส่งลูกเรียนจนจบการศึกษาภาคบังคับได้ จากผลการศึกษาพบว่าหญิงขายบริการจบการศึกษา ระดับประถมมากที่สุด ร้อยละ 53.3 และไม่ได้เรียนหนังสือมีมากถึงร้อยละ 12.5 ปัจจัยด้านสังคม และสิ่งแวดล้อม ค่านิยม ทศนคติ ได้รับการถ่ายทอดแบบอย่างความสำเร็จจากเพื่อนที่ชักชวนเข้าสู่อาชีพ บางคนไม่ประสบความสำเร็จในชีวิตต้องแยกทางหย่าร้างกับคนรัก ทำให้ประสบชีวิตเข้าสู่อาชีพขายบริการในที่สุด

4. การปรับตัวในอาชีพของหญิงขายบริการทางเพศ พบว่าหญิงขายบริการทางเพศมีการปรับตัวในหลายด้าน และที่ปฏิบัติมากเรียงตามลำดับ ได้แก่ ต้องเชื่อและปฏิบัติตามคำสั่งและกฎ ข้อบังคับของสถานประกอบการ และต้องสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีกับเพื่อนร่วมอาชีพ พยายามทำให้ยอมรับว่าเป็นอาชีพหนึ่ง ในขณะเดียวกันก็ทำชีวิตให้มีความสุขสบาย โดยซื้อเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น ทีวี ตู้เย็น โทรศัพท์มือถือ การปรับตัวลักษณะเช่นนี้สอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีโครงสร้างทางสังคม และการปรับตัวที่อธิบายว่าการอยู่ในสังคมหนึ่ง ๆ สังคมได้กำหนดวัตถุประสงค์หรือเป้าหมาย และกำหนดวิธีการที่จะไปสู่เป้าหมายนั้น แต่ทุกคนไม่สามารถไปได้เท่ากัน ทำให้เกิดสถานะและวิถีทางไม่สอดคล้องกัน ทำให้มนุษย์มีการปรับตัวต่าง ๆ กันในกรณีหญิงที่ตัดสินใจมาขายบริการทางเพศจะมีแนวคิดในการปรับตัวแบบที่เรียกว่า Innovation คือ ยอมรับเป้าหมายของสังคม ได้แก่ การมีเงิน การมีเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ซึ่งเน้นด้านวัตถุนิยม แต่ด้วยข้อจำกัดส่วนบุคคล ด้วยวัยและการศึกษาที่ต่ำ การจะไปให้ถึงเป้าหมายของสังคม ด้วยวิถีทางที่สังคมกำหนดไว้นั้นคงเป็นไปได้ยากหรือเป็นไปได้ในแนวความคิดของหญิงเหล่านี้ จึงทำให้เลือกปรับตัวในลักษณะทำอย่างไรก็ได้ที่จะทำให้ตนเองไปสู่เป้าหมายนั้นได้ คือมีเงินมากเพื่อซื้อของต่าง ๆ ที่คิดว่าจะทำให้ตนเองมีหน้ามีตาในสังคมได้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1. ควรมีมาตรการลงโทษอย่างจริงจังกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องหรืออาจเรียกว่าเป็นอุปสงค์ อัน ได้แก่ ผู้ชายที่เป็นนักเที่ยวมาซื้อบริการ รวมไปถึงบรรดาผู้ที่เก็บเกี่ยวผลกำไรจากธุรกิจค้าเนื้อด้วย เช่น เจ้าของสำนัก แมงดา เอเยนต์หาผู้หญิง ไปจนถึงเจ้าหน้าที่บ้านเมืองที่รับผลประโยชน์จากการเก็บส่วยด้วย

1.2. ควรขยายโอกาสการศึกษาให้เข้าถึงกลุ่มผู้ด้อยโอกาสเพิ่มมากขึ้น ทั้งรูปแบบที่เป็นทางการ และไม่เป็นทางการ เพื่อพัฒนากระบวนการคิดของกลุ่มคนที่มีโอกาสเสี่ยงเข้าสู่วงจรชีวิตการขายบริการทางเพศ เนื่องจากกระบวนการของการศึกษา เป็นกระบวนการทั้งในด้านให้ความรู้ ด้านค่านิยม สังคม วัฒนธรรม ตลอดจนความคิด การตัดสินใจในการแก้ปัญหา เพื่อวางแผนในการดำเนินชีวิต และความสามารถพึ่งตนเองได้

1.3. รัฐบาลต้องมีการจัดการศึกษาที่เท่าเทียมกันระหว่างชนบทกับเมือง รวมทั้งปรับปรุงให้มีคุณภาพมากขึ้น สอดคล้องกับความต้องการและความเป็นจริงของแต่ละท้องถิ่น หรือกระตุ้นท้องถิ่นให้มีบทบาทในการจัดการศึกษาเอง

1.4. รมรณรงค์ส่งเสริมค่านิยมพหุมีพอกิน สนับสนุนส่งเสริมการใช้ชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง
อย่างเป็นรูปธรรมและต่อเนื่อง

1.5. ออกกฎหมายและตรวจสอบการควบคุมสื่ออย่างเข้มงวด ก่อนออกสู่สาธารณะ

2. ข้อเสนอแนะสู่การปฏิบัติ

2.1. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น พัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์ ควรส่งเสริมและ
พัฒนาการฝึกอาชีพ หรือการเรียนรู้วิชาชีพให้กับกลุ่มที่ขาดโอกาสในการศึกษาไปพร้อมกับการให้ทางเลือก
ที่จะประกอบอาชีพอื่น นำไปสู่การมีคุณภาพชีวิตที่ดีในระยะยาว

2.2. เจ้าหน้าที่สาธารณสุขที่ดูแลหญิงขายบริการทางเพศ ควรดูแล และให้คำปรึกษาเกี่ยวกับ
สุขภาพในด้านการรักษาสุขภาพ และการป้องกันตนเองให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีไม่เจ็บป่วย หรือ ติดเชื้อเอดส์
เมื่อออกจากอาชีพก็สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างปกติกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาตั้งแต่ระดับ
ประถมศึกษาลงมา ซึ่งเป็นระดับการศึกษาพื้นฐานขั้นต่ำ ในปัจจุบันที่ยังไม่สามารถขจัดเกลาระบวนการ
คิด และการนำองค์ประกอบด้านจิตใจ จึงทำให้เกิดการคิด การตัดสินใจ เพื่อสนองความต้องการของ
ตนเองในระยะสั้นมากกว่าที่จะตอบสนองความต้องการที่มั่นคงในระยะยาว เนื่องจากองค์ประกอบของ
การพัฒนาจิตใจของบุคคลพื้นฐานในวัยเด็กจนกระทั่งวัยรุ่น เป็นกระบวนการปลูกฝังที่สำคัญที่จะทำให้
บุคคลนั้นมีกระบวนการทางจิตใจที่จะวิเคราะห์ แยกแยะ ตลอดจนแสดงพฤติกรรม ที่ทำให้การดำรงชีวิต
ของตนในสังคมมีความสุขระยะยาวได้

2.3. ควรปลูกฝังค่านิยมที่ดี และถูกต้องแก่เยาวชนรุ่นใหม่พร้อมทั้งช่วยกันรณรงค์ ลดค่านิยม
ในการมองคุณค่าของคนด้วยตัวชี้วัดทางด้านวัตถุ และลดค่านิยมการทำงานเบา แต่ได้ค่าตอบแทนสูง
(โดยเฉพาะในกลุ่มนักเรียน นักศึกษา) จนขาดการพิจารณาถึงการดำเนินชีวิตที่มั่นคงต่อไป เพราะ
เนื่องจากการเข้าสู่อาชีพขายบริการทางเพศ ยังเป็นปัจจัยหนึ่งที่ก่อให้เกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่
ร้ายแรงต่อชีวิต และเป็นปัญหาที่สำคัญคือโรคเอดส์

3. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.1. ควรศึกษาตัวแปรด้านอื่น เช่น การศึกษาคุณภาพชีวิตของหญิงขายบริการทางเพศ

3.2. ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อเจาะลึกปัญหาเป็นรายบุคคลในเรื่องวิถีชีวิตของการ
เข้าสู่อาชีพขายบริการทางเพศ

เอกสารอ้างอิง

- จรรยา เศรษฐบุตรและคณะ. *NIC เขตปลอดโสเภณี*. (2537). สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล.
- จรัญ พรหมอยู่ (2541). *การศึกษาปัญหาสังคม*. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- พิรสิทธิ์ คำวนศิลป์และคณะ. (2543). *ลักษณะและความสัมพันธ์ของนักท่องเที่ยวและผู้ขายบริการทางเพศในประเทศไทย* :โรงพิมพ์ โอเดียนสโตร์.
- ยศ สันตสมบัติ. (2535). *แม่หญิงสหายตัว : ชุมชนและการค้าประเวณีในสังคมไทย*. สถาบันไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ศิริพร สะโครบานต. (2542). *กระบวนการค้าหญิงในประเทศไทย*. เอกสารอัดสำเนาศูนย์สตรีศึกษา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เสถียรพงษ์ วรรณปก. (2529). *โสเภณีในประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: คณะกรรมการสภาวิจัยแห่งชาติ สาขาสังคมวิทยา.